Süleyman Rüstəmlə

Vaqif Bayatlı ODƏR

Kitabları oxumaqçün yox, doğmalıqdan sevinmələrini görmək çün alıram

"Özü öz dərdinə gülümsənməyi öyrənmişdi..."

Elçin

Kitabları oxumaqçün yox, onların çiçəklərtək doğmaca,
Göylərtək səssizcə nəfəs almalarını,
Hətta ömründə heç bir kitab oxumayanlara da
Kitablardakı sevgilərdən də böyük sevgiylə baxmalarını,
İnsanlarla ilahi doğmalıqdan sevinmələrini,
Gülümsəmələrini görməkçün gətirərəm evə.

Ancaq hər dəfə gecə işığı söndürüb yatanda
bütün körpələrtək qaranlıqda qəmlənir susur
hətta, deyəsən, bir az da məndən küsür kitablar,
hər səhər onların könlünü alıram birtəhər,
mən ən yaxşı şeirlərimi o anda -
məndən küsmüş kitabların könlünü alanda yazmışam.

Adam olmayan adamdan, qəm olmayan qəmdən incidim,
ancaq kitab olmayan kitabdan heç bir zaman,
mən hər kitabda mənadan qabaq doğma sözlərin
əyri-üyrü, ancaq doğma duruşunu duyuram,
mənim canımda da eləcə bir-birinin yanında
bir-birindən doğma durur o sözlər, o canlar,
başqa sözlər, başqa canlar başqa şəkildə duranda
başqa dünyaların, başqa dillərin,
başqa zalımların olurlar onlar.

1999. Ankara. Türkiyə Cümhur Başqanı Süleyman Dəmirəllə

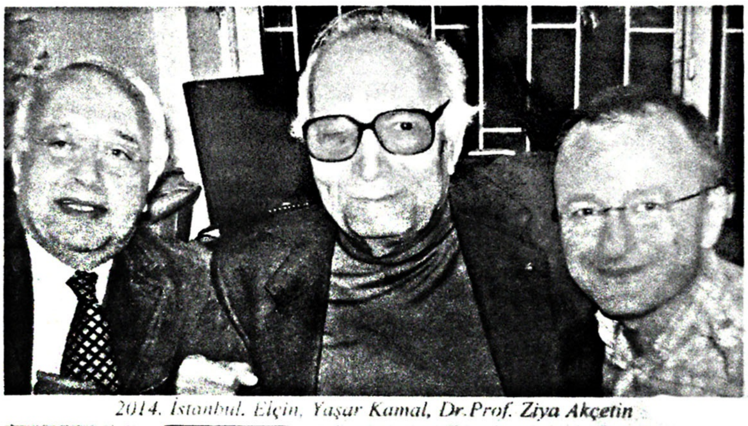

2014. İstanbul. Elçin, Yaşar Kamal, Dr.Prof. Ziya Akçetin

1988. Bosforda